

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

affectū hominis transmigrare ultra mundum
relinquendo scilicet mundū post se; et sic ipm cō
tēnendo. Amiq; em̄ mundū impedit ne cōia
libere tendat in celū. Jō. i. Joā. q. Nolite
diligere mundū neq; ea q; in mundo sit: qm̄
z̄. et Iaco. iiij. Amicitia huius mundi uniu
mica est deo. Et Sen. Aude hospes cō
tēnere opes: qz nemo aliis dignus deo ē
q; q; opes st̄epserit. Sc̄da ē z̄. sc̄da co
gitationū cordis q; intelligit q; samariā q;
interptak custos dñi: vel custodīes dñm.
Prover. iiij. Om̄ni custodia sua cor tuū:
qm̄ ex ipso vita pcedit. Custodiēdo autē
cor custodit hō dñm q; in corde habitat
Eph. iij. Habitare ch̄im q; fidē in cordi
bus nostris. Jō ip̄e dicit Proverb. xxiiij.
Fili p̄be mihi cor tuū. Tertia ē etern
affectio q; nota q; hoc q; ibat in bie
rusalē q; quā intelligit cūitas celestis ubi
est pax eterna. Ambulādū em̄ ē sursum in
celū nō passib; corporis s; affectib; men
tis: vt ait Aug⁹. Jō dicit Lc. iij. Que sun
sum sūt q̄rite. Ubi vīce oīm bonoꝝ ple
nitudo: gaudioꝝ multitudo & eoz oīmo
da certitudo. De p̄mo p̄s. Replebimur
in bonis domus tue. De sc̄do Luce. vij.
Merces vīra multa ē in celo. De tertio.
Jō. xvij. Gaudū vīm nemo toller a vob.
Nō sic certēmō sic in hac vita: imo miseri
sūt q; cor suū mūdanis infigūt sp̄ets cele
stib;. Sursum igit̄ corda in celū eleuem⁹.
Exemplū de arsenio. Vide feria. iij. post
pascā f. i. Vel alio exemplū feria. vij. pasce
Terti⁹ ar. Aud. z̄. Vide ne retro
cedat a ciuitate celesti. Audite qd̄
lura dicunt. Eadē res nō opat p̄trios effe
ctus. lviij. dis. Si q̄s in egritudine. Sicut
eadē res nō parit liberationē & repetitōz
ff. de solutiōib; & liberatiōib;. l. Qui hoiez
h. vi. Nō ḡ putetis male viuēdo vīā inue
nire ciuitatē celestē qz vīā mala ē vīā ciui
tatis infernalit. Vide ne sis illi similis q;
diceret. Volo ire pars⁹: & tñ scienter dor
sum p̄te. Exponē & applica notando illib;
psal. Nonit dñs viam iustorum & iter im
piorib; pibit.

Dñica. xiiij. post trini. Ser. q.

AIt illi surge
z̄. Si spū ducimini: nō estis
sub lege. Gal. v. Illi ducuntur

spū q; efficaciter audiūt illaꝝba. Surge
vade. Est autē notāda triplex utilitas eo
ris qui spiritu ducuntur.

Prima libertatis.

Sc̄da iocunditatis.

Tertia celestis hereditatis.
De prima est illud Si spū ducimini non
est: sub lege(s; timor: q; ē lex seruoꝝ) sed
sub lege libertatis. Ubi. q. Lop. iij. Elbi
spirit⁹ om̄i: ibi libertas. De sc̄da Gal. v.
Fructus autē spūs charitas: gaudiū: pat.
De tertia p̄s. Spūs tuū bozus deducet
mō in terra rectā q; est terra viuentū.

Alt z̄.

PRIM⁹ ar. An possit hō ex libero a
bitrio absq; grā ire p̄ vīā mādatōrū
dei. Et sic. Deut. xxx. Mādatū qd̄ ego
p̄cipio tibi hodie nō sup̄ te est. Contraria.
Obvūatōrū mādatōrū facit dignū vita eter
na q; nemo dign⁹ ē absq; grā. Rn. Bon.
in. q. dis. xxviii. Mādataz̄tigit dupliciter
ip̄ler. Uno mō qntū ad gen⁹ oper;. Alio
mō qntū ad intētōnē mādatā. Primo q;
grās grās datas p̄tigit ea impleri sic per
fidē mādatū de adoracōe dī: & q; qndā na
turalē p̄teratē mādatū de honoratiōe pa
rentū: sic d̄ alīs. Sc̄do mō nō p̄tingit si
ne grā gratū faciēte qz de p̄cepit mādatā
ta ad h̄ q; volūtā: s nīa p̄formet volūtati
sue: & h̄ nō p̄t cē sine charitate q; nō ē sine
grā gratū faciēte. Jō. i. Lm. i. Finis p̄ce
pti ē charitas de corde puro. Lū autē dī:
mādatū nō ē sup̄ te: h̄ dicit nō q; libez ar
bitriū p̄missit in illud p̄ se: s; qz grā dī p̄sto
ē vīciꝝ: nec altīs caret grā q; desit sibi
s; qz ip̄e deest grā. Hec Bon. Pro fūd.
Multū sollicitari dēm̄ de diuino p̄ man
datoꝝ iplētiōe Dicit q̄p̄e Juueni. Respi
ce qd̄ moneat leges: qd̄ curia māder. Qd̄
si queniceret dī de legib; hūanis m̄lroma
gis intellegēdū ē de legib; dñis. Et sic dī
Aristo. i. polit. Sicut optimū aīaliū ē bō
lege fr̄ues: sic pessimū ē a lege & iusticia se
parat. Qd̄ marcie vīp̄ ē d̄ lege dīna. S; q;
q̄rt. An possit hō. z̄. Dic rū. vīs. Ex q;
clude q; h̄nti charitatē mādata dī ḡua
nō sūt. Nō h̄nti p̄o diffīcilia imo q̄st im
possibilita. Exemplū de aust̄b; q; leues sūt
ad volandū qn̄ h̄nt plumaꝝ abūdantiam
s; qn̄ sūt p̄uate plumis graues sūt. Nulla
ḡent excusatio trāsgressorib; qm̄ in hōis

Dnica. xiiii. post Trini.

prate est se pparare ad grā t charitatem. Prouer. xvij. Hoc ē aim pparare. Audite pctores: obstinati: fornicatores vslurarij ec q poti pparatō scie donū p spū malig q p spūscō abhycite mībi spū in alio oga eis ut accipere possit; spūicēt qm quē faciliter implebitis totā legē dei qm a spūscō est legis dñe pfectio. **D**igura, fm Glo. sic a die agni imolati qnqgesimo die data ē lex in igne: ea in nouo testamēto qnqgesimo die a pōicha chū descedit spūscōtus in igne. Lex in morte: nat: spūscōtus in morte: sion vbi figuraēt q spūscōtus ipē ē pfectio totū legis: qvrt dī Ro. xij. Plenitudo le est dilectio. Sicut em dicit Greg. in Homel. qdā Ipē spūscōtus amor est.

Sedā q est instructio grose purgatio: nis quō. l. purgāda ē ania peccati: t sic a pcti feditate surgere. Et hec purgatio si gnata in euāgelio p emūdationē leprosorū q cū a dño missi irent ad sacerdotes municiati sūt. **T**ā qm mūdatō tres sumū qdātōes pctori necessarie ad hoc vt mundetur a peccato.

Prima est recognitio prie imūdicie.

Secunda ē inuocatio dñe misericordie.

Tertia ē obfatuatio prompte obedientie. **P**rima igif. tē. Nā illi decē leprosi se imūdos recognoscetis steterūt alōge. Theo. Alōge stat qsi verecūdātes de imūdicia putates q chis eos fastidiret ad modūt alioz. Deber g pctorū imūdicia t lepram suā recognoscere: t in seipo corā dñi vere cūdari. q. diceret illō Lu. xij. P̄t peccauit in celū t corā te Lepria q̄pe morat̄ sit̄ et̄m. De h̄ vide do. ij. post epi. fmone p̄mo. **S**ecunda ē inuocatio dñe misericordie: q̄ lep̄ si leuauerūt vocē suā dicētes. Jesu precep̄t miserere nr̄i. Elcamauerūt g dicētes. Jesu p̄cep̄t. tē. Si iesus est: g vult. Si p̄ceptor: t g p̄t. Si miām inuocant: g se miseris t indigētes osidūt. Sic t pecator: dñi cum fide t magno desiderio dei misericordiā: iucare dñcedo illō p̄s. Misere re mei dñe qm ego iſfirm⁹ suz. **T**ertia ē obfatuatio prompte obedientie: q̄ prompte obedierūt dño dicēti sibi. Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Et sicut dī Theo. Per hoc innuebat q̄ curari debebat. Lex em̄

p̄ceperat q̄ mūdati a lepra se sacerdotib⁹ p̄tarēt: no vt sacerdotes eos mūdarent h̄z̄ eos ecē mōdos iudicarēt t p̄ sua emūda rōe sacrificiū in lege statutū offerrēt. Dū ḡrēt mūdati sūt ex fide t obedientia ad chīm merito: ilē de 2gruo: h̄z̄ diuina p̄ture effectiue. Sic t pctorū obedire dñ christo t ecclie. In hoc aut qd̄ dixit eis Ite odi te vos sacerdotib⁹: signaf p̄ceptū p̄fessiōnis faciēde vt lepra interior emundetur. Exemplū d̄ necessitate p̄fessiōnis faciēde. Uli de sabbato post tertia dnica q̄dragesime. **T**erti⁹ ar. Auđ. t c. Lauete ḡ a lepra voci ne aie repudiēt a dño cui sūt de/sponsatae. Nā fm iura. Spōsalia soluunt qm alter incurrit lepra vel paralysum: vel alia enozmē lesionē. Extra d̄ iurecupādo. Quēadmodū. Sic em dicit lex Sc̄icdū. ff. ex q̄b̄ causis. Aliq̄s nō dñ lucru facere ex dāno alterius. Et lex Nā h̄ natura. ff. de 2dīniō indebiti: dī Nemo dñ locupletari cū factura aliena. Incurrit aut factus h̄ ps sana nisi in illo calū solueretur spōsalia. Pone casum ad longū t applica noyando illō Augusti. li. de p̄ginitate. De nō q̄rit pulcrā carnē h̄z̄ pulcrā mētem.

Dnica. xiiij. post Trini.

Sermo tertius.

Attilli surge. **H**ec. Qui talia agūt: regnu dei nō p̄sequētur. Gal. v. A tali bus ḡ surgēdū e q. l. p̄mittūt huic sūe ab illo loco: manifesta autē sūt oga carnis q̄ sūt fornicatio zc. Quoꝝ qdā sūt h̄ charitatē dei: vt auariciā t idoloꝝ seruit. Alia h̄ charitatē sui: vt fornicatio: t imūdicia luxurie: ebrietates: t commissatioꝝ. Alia h̄ charitatē primi. l. veneficia: inimicitię: p̄tētōes: emulatiōes: sare: iix: dissensiōes fecke: inuidice: homicidia. De p̄mis. Eph v. Augur (qd̄ ē idoloꝝ seruit) nō h̄z̄ here ditare (regno chīi t dei. De sc̄is. i. Lop xv. Laro t sanguis regnu dei nō possides būt. De tertis. j. Ioa. ij. Qui odit frēm suū in tenebris t in tenebris ambulat, Att. tē.

Prim⁹ ar. An possit hō se ad grām il lam pparare q̄ poterit p̄ viā mādātōp̄ dei ambulare. Glde m. j. aduetualū